

slag. Der er altsaa ingen Tvivl om, at det for den kommunale Jordlodsejers Vedkommende er ganske betydeligt fordelagtigere. Udvalget har holdt paa, at Arbejderen skulde være i Besiddelse af en lignende Sum som den, Kommissionens Flertal har holdt paa, nemlig $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Laaneværdi. Vi have ment, at det var nødvendigt at gaa dertil og ikke at gaa videre, saaledes som Regeringens Forslag er gaaet, hvorefter han skulde være i Besiddelse af $\frac{1}{6}$. Vi have ment, at det var nødvendigt af den Grund, at der vel næppe for Tiden er ret mange Landarbejdere, som vilde kunne faa Nytte af denne Lov, naar det Bidrag, som de selv skulle yde, skal være saa stort, som det er foreslaaet i Lovforslaget. Dernæst har man i Udvalget, jeg tør vel næppe sige været fuldt enig, men Flertallet i Udvalget har været enig om, at man, hvis Loven skulde forlænges ud over de 5 Aar, maatte stræbe hen til, at der da blev stillet større Fordringer til Landarbejderen med Hensyn til den Kapital, han selv skal tilskyde, end man har kunnet gøre her, og det har man været enig om i den Overbevisning, at en Lov som denne vil have en ganske overordentlig opdragende Indflydelse paa Landarbejderne; den vil bevirke, at Sparommeligheden, som i den Stand ligesom, tør jeg nok sige, for Tiden saa godt som i alle Stænder er meget lille, vil vokse, at der vil komme en Trang hos Landarbejderen til at være ordentlig med sine Penge og spare saa meget som muligt sammen for at kunne naa til en gunstigere Stilling. Det er min bestemte Mening, at man i Øjeblikket ikke vil kunne gaa videre end at forlange $\frac{1}{10}$ af Landarbejderne; men det er lige saa bestemt min Mening, at det vil være rigtig, og at det vil være bedre at komme til i Fremtiden at forlange mere. Det tror jeg, man kan ganske volig, thi til den Tid vil han være forberedt derpaa, men det er han ikke i Øjeblikket. Der er — det vide vi alle sammen, som kende Forholdene paa Landet — ikke mange Landarbejdere, som kunne stille over 400 Kr. paa Venene, og i Virkeligheden vil det i de første Aar endog saa være sparsomt med Landarbejdere, som ere i Besiddelse af 400 Kr., som de kunne lægge frem for at faa det gode, som dette Lovforslag byder. Et andet Spørgsmaal, jeg kun ganske løselig vil tillade mig at berøre, er det Spørgsmaal, som er fremdraget af andre Medlemmer, om, hvor store Lodderne skulle være. Jeg har, omendstønt der efter min Mening paa en Jordlod paa 3 à 4 Tdr. Land Midtjylland nok af en dygtig Mand kan holdes 2 Aker, dog ment at kunne

gaa med til det Forslag; der er stillet af Flertallet i Udvalget om $3\frac{1}{2}$ à 5 Tdr. Land. Jeg har ikke nogen Betænkelse derved, saa jeg er gaaet med dertil i Haab om, at man derved lettere kan faa Sagen igennem. Der blev af det ærede Medlem for Standerborg Amts 5te Valgkreds (Byriel-Jensen) nævnt nogle Vndringsforslag, nemlig Mindretalsændringsforslagene Nr. 45, 48, 49 og 50, med Hensyn til hvilke jeg henholder mig til, hvad der er sagt fra det ærede Medlems Side. Jeg kan fuldt ud slutte mig til ham, og jeg mener som han, at det vil være mere i Lovens And at tage disse Vndringsforslag end dem, som ere foreslaaede af Flertallet. Der er endnu et Par enkelte Spørgsmaal, jeg vil omtale, og der er først et, jeg har omtalt allerede ved Sagens første Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Usikkerheden af, at Huset skal ligge ved en offentlig Vej. Det er en Ting, der har ligget mig meget paa Sinde, fordi jeg mener, at det er af den allerstørste Betydning for Husmændene, for Ejerne af disse vordende Lodder, at Lodderne komme til at ligge bekvent, saaledes at Ejerne let kunne faa deres Varer bragte til sig og ogsaa let kunne komme af med deres Varer. Men jeg har dog vægret mig ved at gaa videre end til Vndringsforslagene under Nr. 13 og 14, fordi jeg er bleven gjort bekendt med Forhold oven i Sjælland, hvor Sagen stiller sig anderledes end i de Egne, hvor jeg er hjemme; i Sjælland vil det være vanskeligt at stille meget strenge Fordringer i denne Henseende; men derfor har jeg rigtignok ikke forandret den Anskuelse, at det er af meget stor Betydning, at saadanne Huse komme til at ligge ved Vej, og jeg haaber ogsaa, at de Bestemmelser, som her ville blive satte ind i Loven, ville bevirke, at der vil blive taget tilstrækkeligt Hensyn til denne Sag. Det andet Vndringsforslag, jeg har tilladt mig at være med til at stille, er Vndringsforslag Nr. 17 angaaende Vngningerne. Jeg tillod mig ogsaa i den Henseende ved første Behandling at henpege paa Vigtigheden af, at Vngningerne blive saa solide og gode som muligt, og jeg tror, det er nødvendigt, at der tages Forholdsregler i den Retning. Jeg kan ikke indse, at det vil lægge for stort et Vaand paa Husmændene, naar det fastsættes i selve Loven, men der staar jeg vel temmelig ene, og jeg frygter ogsaa for, at en saadan Bestemmelse ikke vil blive sat ind. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en saadan Bestemmelse i mange Henseender vilde være af Betydning baade af Hensyn til Husmændene og af Hensyn til den Sikkerhed, en Lod med en god, solid